

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak . . . . . 8.50 P
Pártoló tagoknak . . . . . 7.— P
Intézményeknek . . . . . 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Az ember ámulva bámulna...

ama sürgölődés-forgolódás láttára, amelyet a „minőség“-re nevelés jelszava, célkitűzése körül fejtenek ki olyanok: egyesek és intézmények, kik például évtizedeken keresztül a Katolikus Legényegylet állandóan minőségre irányuló nevelési szisztemáját, mint a „tömeggel“ és „mozgalommal“ helyt nem állót, csepülték, szidták és üldözték. Honnan a párfordulás, színváltozás? Az ember ámulna és bámulna, ha nem ismerné ezeknek a lélektelen s kameleonszerűen színváltoztató és üzleti technikáját. Mikor négy évvel ezelőtt programmunk és nevelési metódusunk védelmében a német nép Vezérének müncheni beszédét idéztük a minőségi nevelés fontosságának védelmében, gúnyosan támadtak. Ma hirtelen divat lett ezt ráfesteni a cégtáblákra.

Az üzleti színjátás mögött ma kérlelhetetlen tények világítanak rá a *minőségbeli nevelés* végzetes fontosságára. Nemzetek, népek, világháborús élet-halál küzdelme az egész nemzet összességének végső erő kifejtését kívánja. Ebben az erő kifejtésben aztán lehull a dolgok ábrázatáról, s sok kendőzés, hamisság, összetörök a sok fantazmagória, hazudozás s követelődően áll elének a dolgok és a tények igazi lényege. S mind ijeszttöbben ébreszt rá mindannyiunkat a „*minőség*“ problémájára.

Amig a minőség legváltozatosabb skálája állott és állhatott előttünk anyagban és emberben, addig nem sokat törődünk vele. Ma, amikor a legújabb készítésű inget kimosás után keresni kell a kosonnyaszerű maradékkal telített lavórban, s amikor az idők súlya a primitív felé húzza le a társadalmat, kétségbeesetten kapkodunk a minőség után.

A világháborús tények rádöbbenének a minőség problémájára. *Minőség anyagban!* Az ellenség tankjait 15 cm páncél borítja. Erősebb minőségű, áttűző erejű tanktörő ágyú kell tehát, amely ezt a vastagságú páncélt is átűti. Minőségben tökéletesebb stukázó repülőgépek, gyorsnászádok, háborús technikai felszerelések döntően befolyásolják a háború sikerét.

Testben, szellemben, minőségileg tökéletesebb katonák nyerik meg a háborút, a minőségben tökéletesebb gépek mellett. Testben, szellemben válogatottak kellene a stukázó repülőgépekre és általában a repülőgépekre. Testben, szellemben, minőségileg kiválogatottak az otthoni fronton legújabb kémiai üzemekben, hadfelszerelési gyárakban, az ötödik hadoszlop elleni védekezésre. Testben és szellemben egészséges, tevékeny, kemény, kitarító, mindent túrni tudó és minden új kikezdést és fordulatot szellemének uralmuk alá hajtani tudó nemzetek maradnak meg ebben az élet-halál küzdelemben a mindig szűkebbre szoruló világban.

Az egyévolvasztott Európa-Afrika új világának *közgazdasági életében* azok maradnak az élen, akik a minőségileg jobbat és tökéletesebbet tudják termelni. Azok maradnak az élen, akik *szellemük, kultúrájuk gazdagságával*, fölényével fáklavívói lesznek a tájékozatlan s az új világ berendezését a bámuló tömegnek. Az egyes nemzetek életében azok kerülnek az élre, akiknek munkabírása és munkateljesítménye elsőrangú. Akiknek birtokában van a világos fő, a kezdeményezési és végrehajtási erő, önmagabírás és önbizalom, széles látókör és mély tudás.

Az új világ boldogulásának a titka azoknak a kezébe van letéve, akik *minőségben kiváló erkölcsi erővel* rendelkeznek. Ezek a vezető és világoskodó Isten-ajándékozta oszlopok, akik e nehéz napokban kiemelkedve vezetnek és a bizonytalanság és félelem sötét éjjeleibe égve világítanak és melegítenek. És a két világháborúban megtépett nemzetek testi és lelki nyugalmat, békét szomjazva és sóhajtva csak azoknak az ölebe tudják nyugalomra hajtani fejüket, kik *minőségben kitermelt kiváló lelkek*, kiknek szeméből és öleléséből a világ sorsát atyai gondviseléssel intező Isten-szeretetének és hűségének szépsége és ereje sugározik rá életútján tovább vándorlásra, küszködésre és fejlődésre teremtett társadalmaknak.

Közösségképtelenek!

A legújabb német fogalom kifejezése e szó. Jelenlenti megrendszabályozását, bekapcsolását azoknak az elemeknek, akik ilyen nehéz időkben a nemzet közösség-életének nemcsak javára ninesenek, de hátrazottan kárára vannak.

Előző cikkünkben beszéltünk a *minőségről*. Nemesak az egyének, de a nemzet minőségbeli felemelkedéséről is beszélhetünk. A nemzet minőségét nem csak úgy lehet javítani, hogy az erre alkalmas egyének tehetségeit kifejlesztjük, de úgy is, ha a *minőség teherterheit*, leházóit, rontóit, javíthatatlan elemeit megrendszabályozzuk, lekapcsoljuk, a nemzeti közösségből kikapcsoljuk.

Hát a németek most ezt csinálják! A nemzeti közösség életének teherterheit külön szigorú intézkedések útján erre rendelt szervezetekkel, táborokkal megpróbálják megrendszabályozni és a javíthatatlanokat kikapcsolni a nemzeti közösségből. Föl is sorolják kik a *közösségképtelenek?* Legelső sorban idesorozzák „a *panaszkodó-hajlamúakat*“. Az állandóan panaszkodókat, elégedetlenkedőket, másokat igaztatókat, lázítókat, vészmadarokat, kik a közösség amúgy is nehéz életét még nehezebbé teszik. 2.) Idesorolandók a „*munkakerülők*“, kik vagy kihúzzák magukat mindennemű munkából, vagy csak immel-mammal végzik a kiszabott közösségi kötelezségeiket. 3.) Idetartoznak az „*élősködők*“. Akik ajtóról-ajtóra, hivatalból-hivatalba járnak különféle kedvezményekért, ott esetlenek-botlanak állandóan a különféle intézményekben s mindenütt munkanélkül szíjják a nemzet életerejét. 4.) Idetartoznak a „*rossz háztartásvezetők*“, nemkülönben a „*gyermeknevelést elhanyagolók*“. Hanyag, rendetlen, pazarló háztartásvezetés nemzeti vagyon pusztító, eltekintve attól, hogy a család tagjainak életét is nehezebbé teszi. A nemzet legdrágább kincse a gyermek. Aki a gyermekét nem gondozza éber figyelemmel, nem hoz meg érte minden áldozatot, vagy éppen rosszra neveli, a nemzet közösségi életének legnagyobb ellensége. 5.) Kikapcsolják a nemzeti közösségből az „*iszákosokat*“. Akik a nemzet egy tagjának munkaerejét vonják el a közös termeléstől, a nemzet egyik tagját minőségben leépítik, sőt tönkreteszik és általa esetleg a fiában a következő generációt. 6.) Lekapcsolják továbbá az „*erkölcstelen életűeket*“. Ezek tönkreteszik magukban a nemzet egyik tagjának ön maga fölött rendelkezni tudását, dolgozni, alkotni, teremteni tudó erejét. Nem beszélve arról, hogy megfertőzik a hozzájuk tartozókat, körülöttük életket. *Tanulmány: Vége a régi világ „szabadosságának*“. Tehát nem a szabadságnak, de szabadosságának. Amikor a nemzeti közösség, nemzeti vagyon, nemzeti erkölcs, nemzeti lélek rothadói szabadon és felelősség nélkül rothaszthattak! Az új Európában a megjavíthatókat javulásra kényszerítik, a javíthatatlanokat kikapcsolják a nemzeti közösség életéből.

Krisztus szocialis Királysága jöjjön / el a Te országod.

Hogy sáfárkodol tehetségeddel,

fiatal barátom

Emlékezzünk a szentirási példabeszédre, hol az Ur elszámoltatja szolgálait a kezükre bízott talentumokkal. Van köztük, aki jól kereskedett és megduplázta a rábízott talentumokat. Van olyan rossz szolga is, aki a kapott talentumot elásta a földbe. Az elszámoló Ur tömlőbe is vettette őt.

Előbbi cikkünkben beszéltünk a nemzeti közösség minőségéről. Nemesak a javíthatatlanokat kell lekapcsolni a nemzet közösségének életéből, de a talentumosokat, mindegyiket saját, Istentől kapott tehetségének megfelelően, a legmagasabb tökéletességig *kiminősíteni*, kifejlesztetni.

Amint a *magyar földnek* megvannak a maga egészen sajátos különlegességei, specialitásai, amelyek páratlanok az egész világon: borban, bűzában, szőlőben, barackban, hagymában, paprikában, salátában, uborkában, Duna-Tiszában, Kárpátokban, épp úgy a magyar földből alkotottakban, a föld termékeivel tápláltakban: a *magyar emberben* is megvannak a páratlanul álló, csodálatos szépségek, különlegességek, testben, lélekből, szellemben, pszichében, hajlamokban, adottságokban és ezek a különleges és gyönyörű szépségek és tehetségek a *nemzet ifjúságában* várnak feltalálásra, kibányászásra, ki-nevelésre, kiművelésre.

A Legényegyletnek százszentendős programja ez. Ezt a százszentendős programot tűzte a Szentséges Atya is követendő példaképpen az egész világ elé ismert bullájában, a következő szavakkal: „Az iparos, munkás és kereskedő ifjúság *fölkutatása, kiválasztása, alkalmas kiművelése és megnevelése* legelső sorban a Ti feladatotok tisztelendő Püspök Testvérek és a Ti papjaitoké!“ „Azért az ilyen magaslatra kiválasztott papjainkat az Urban esdve kérjük, iparkodjanak a rábízott ifjúságot a *keresztény nevelőművészet minden erejével... tanfolyamok rendezése által... nevelni!*“ Tehát a felkutatottakat, kiválasztottakat alkalmas kiműveléssel és neveléssel, mégpedig a keresztény nevelőművészet minden erejével kell a legtükéletesebb *művészi minőségig* kinevelni.

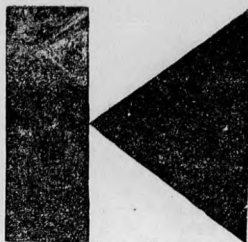
Kedves fiatal barátaim! Nézzetek utána, vajjon teljesíti-e ezen legelső feladatát a ti egyesületek? Nevel-e évenként az Új Nemesség gárdájának soraiha újabb és újabb művészileg kiteljesített magyarokat. Az új időknek, az új Európának *új minőségeit*, új értékeit, valóban *új nemeseit*?

Elnökök, dékárok, tisztviselők, vezetők, rendezők legelső sorban azonban magatokba tekintetek! Mi van a talentumokkal? Kereskedtek-e vele a nemzeti közösség javára? Vagy elástátok? Elástátok a vétkes hazugság, könnyelműség, nemtörődömség, tehetetlenség, gonoszság páncélládájába, hogy ott penészedjék, dohosodjék s rothadjon el, kivonva a nemzeti közösség vérkeringéséből.

Kapcsoljátok le az egylet életéből a „*közösségképteleneket!*“ És állítsatok a vezetés, a szervezés élére a „*közösségkifejlesztőket*“. A közösség kiemelkedőit, kiválóságait, katonáit, küzdeni és győzni tudó katonáit!

Ime, itt is és újra is a legényegyleti betűszimbólum K betűje!

CSEPREGHY TÁRSASÁG

Csepreghy Ferenc asztalossegéd, a Központi Katolikus Legényegyletnek dékánja volt s innen került a Nemzeti Színház titkári állásába, majd a magyar irodalom halhatatlanjai közé. Ez év augusztusában lesz születésének 100 éves évfordulója. A legényegylet vezetősége a legényegylet szervezeti életében is hatékonyan akarja tenni Csepreghy emléket és azért erre a 100 éves évfordulóra való előkészületben, június hó 24-én ünnepélyes keretek között megalakította az egylet védőiből, alapító, pártoló és rendes tagjaiból a *Csepreghy Társaságot*.

A *Csepreghy Társaság* célkitűzései a következők. Az egyének, a társadalomnak -s a nemzeti közösségnek *minőségbeli* kiteljesítése. Hiszen ez különben is alapprogramja a Katolikus Legényegyletnek. Az út és mód erre a pápai bulla szavaiban van kitűzve élénk: „Iparos, kereskedő és munkásifjúság felkutatása, kiválasztása, alkalmas kiművelése és megnevelése!” Iparos és kereskedőifjúságunk nevelése százesztendő multunk dicsőséges története nem láthatatlan, de statisztikailag állandóan kimutatható és manap is elevenen ható eredményekkel. A két világháború története, különösen az eljövendő új Európa-Afrika életformája és életüteme állandóan és nyomatékosan int eme minőségbeli nevelés végzetes fontosságára, nemcsak az egyének életsikere és boldogsága miatt, de magának a nemzetnek szertelen átmentése s őt megillető dicsőséges szereplése miatt.

Ezt az időkadta figyelmeztetést mi a *Csepreghy Társaság* létén és munkáján keresztül akarjuk minél hatékonyabbá tenni legényegyleti nevelésünk történetében.

A *Csepreghy Társaság* keresi, kutatja, szövegeket, legényegyleti táborként találmosságait, tehetségeseit. De állandó sürgetésével és segítségével figyelmezteti az egyleti vezetőket, az élenállókat arra, hogy minden egyes tagtestvérben is ébressztek a talentumra való figyelés tudatát, segítsék tagtestvéreiket talentumaik kikutatásában, tehetségeikre való ráébredésben és nyujtsanak segédkezet ahhoz, hogy ki-ki a beléteremtett életerőket minél teljesebben és sikeresebben kiélhesse.

Természetesen a *Csepreghy Társaság* eljárás-módjában legelső sorban arra lesz tekintettel, amit a Szentatya is hangoztat: *alkalmas kiművelés*. Nem lehet csak két területre ébresszgetni ifjaink figyelmét s erre pazarolni tehetségeik színe-javát: versírásra és színészkedésre. A világ mostani kétmilliárd emberen kívül még négy milliárdot is el tudna tartani. Az ember azonban ezen a gyönyörű világon való életet már ma is olyan körülményesen, végzetesen nehéz és veszedelmessé tette, annyira túlkombinálta, hogy nem is kell megvárni a föld természetes öregedés-adta nehézségeket, a nagy karamokba terelt néptömegek már ma is, a jövőben is elkekeredett küzdelmekkel harcolnak csaknem a mindennapiak-

Vers, vers, vers!

Az Uj Nemesség levelesládája naponta ontja a verseket. Tökéletesebb, vagy kevésbé tökéletes technikával kidolgozott, kivirágoztatott kedves és igaz érzéseket és hangulatokat. Uram Isten! Mit csináljunk ezzel a sok verssel, költeménnyel? Mert hiszen gyönyörködni gyönyörködünk bennük! Megcsap ezekből a versekből drága fiatalaságunk halhatatlanságra hivatott sok-sok talentuma és különleges szépségű magyar tehetsége. Amint a vulkánok kitérnek a mélységekből, úgy tör ki fiataljainkból is Istentől beljükkiteremtett sok-sok talentum, tehetség, utat keresve magának. Ez a sok tehetség élni akar! Érvényesülni akar! A tevékenység tevékenykedni akar! A szellem tudni akar! Az akarat teremteni és alkotni akar! Keresi az anyagot, az eszközöket, a területet. Hát Istenem nem egyedül a fiatal ember a hibás, ha fő lehetőség és területképen a *versírás* felé orientálódik. Fantáziájának, képzeletvilágának bősége, érzélemvilágának gazdagsága, hangulatainak áramlása ösztönszerűleg ezt találja *legkézenfekvőbbnek*, legegyszerűbbnek, legkönnyebben saját maga eszközeivel is elérhetőnek. De másrészt *nemzeti tradíció* is. Iskoláinkban, különösen a régebbi időkben kinevelődött ifjúságunk iskolai éveiben ezt tartotta a legnagyobb értéknek, a legelegánsabbnak, a legüribbnek, a legmagyarabbnak. Az iskolai években a

legnagyobb hírnév, a legtöbb bámulat, a legtöbb hizelekedés, a legtöbb kitüntetés, a legelőkelőbb rang és hogy erről se feledkezzünk meg, — a lányoknak legtöbb hódolata és mosolya a *költőt* illette meg.

Az utolsó két világháborúnak tanulságai rádobhentették a mi ifjúságunkat is arra, hogy *fontosabb, sürgősebb* területek vannak most előtérben, amelyeknek talentumainkat érvényesíteni kell. Nem is beszélve arról, hogy iparos és kereskedő ifjúságunkat *élethivatása* amúgy is ezerféleképp *szakmájába köti*. Részére a költészet ünnepi órák felüldülése, műpártolói kalandozás, szellemi pihenés és felüldülés, érzélemvilágának tisztulás, lelkiéletének újból erőrekapás. De nem elsősorban kenyérszerkesztés és hivatásos munka. Mindez az elmélkedés azonban nem ment fel bennünket a felelősség alól. Ebben a hozzánk áradó sok-sok versben rengeteg talentum, érték virul ki. *Megelégedtek-e* ti költők és versírók azzal, hogy mi itt az Uj Nemesség szerkesztőségében ízeletgetjük, kóstolgatjuk ezeket a verseket, gyönyörködünk bennük? Azt hiszem, csak a leveletekben szerény és halvány a kérés: közöljék le! De igen erős a vágy a *nyilvánosság* után. De ha mindet le akar-nók közölni, négyyszerre kellene emelni az Uj Nemesség oldalszámát! Mit csináljunk tehát? Szóljatok hozzá! Adjuk talán ki egy kis kötetben (Legyen ez a kis kötet az Uj Nemesség könyvtárának egyik elkövetkezendő száma? Dehát mi lesz akkor a szellemi élet egyéb területeivel? Mi lesz a szakmával? Vagy erre is tudtok feleletet?

A múlt megoldjuk, A jövőt kiharcoljuk és helytállunk mindenütt. ✓

ért. Hát ez rádöbentett mindenkit arra, mik azok a követelmények, minőségbeli kiválóságok, mikkel az eljövendő idők sikeres megvívására kell felvértezni ifjúságunkat, magunk halhatatlanságának, nemzetünk jövőjének zálogát.

A Csepreghy Társaság tehát szakosztályokra oszlik. A hivatásból szükséges ismeretekre és tudományokra való ébresztgetésen kívül felöleli az emberi életnek mindazon területét, ahol az embert lélekben, szellemben, érzelmekben, igazságban, szépségben, jószágban, szentségben, tehetségét kiteljesítheti.

A Csepreghy Társaság felöleli elsősorban a *fiataltságot*, de magánbanfoglalja a *férfikorba* átlépett, családot alapított, önállóvá lett tagokat és barátokat is. Külön szeretettel szólógatja azokat, akiknek bölcsőjük ipari műhely közelében ringott, akiket iparos és kereskedői pályán működő édesapák ipari és kereskedői pálya keresményeiből bocsájtottak ki az életbe. *Csodálkozni fog a világ*, ha meglátja, hogy az ország legnagyobbjai közül: primások, püspökök, főpapok, tudósok, írók, művészek, festők, szobrászok, utazók közül mily soknak ringott bölcsője egy szerény iparosmester, vagy kereskedő kezei között. Akik ilyen pályát futottak meg, mosolyognak ma szeretettel arra a társadalmi rétegre, ahonnan ők is kikerültek és a mosolyban és szeretetben gondos és szervezett támogatás is rejtőzzék, vagy álljon ki nyílt hitvallással.

A magyar legényegyletek alapító atyja: *Szabóky Adolf* volt, Csepreghy Ferencnek nemcsak lelki atyja, de leghűbb barátja, támogatója és hozzásegítője ahhoz, hogy rövid életében a benne fölhalmozódott, Istentől ajándékba kapott tehetségeket teljességében kifussa. Adja a jó Isten, hogy a *Csepreghy Társaság* munkája olyan enedményes legyen, hogy számtalan sok Szabóky Adolfot és hozzá hasonlókat állítson csatasorba fiatal testvéreink tehetségeinek kimunkálására.

Az Új Nemesség gárdája zárja szívébe a *Csepreghy Társaságot*. Hívja fel figyelmünket az ipari közélet, városok társadalmának és a magyar közéletnek mindazon egyéniségeire, akiket mi bátran és szeretettel kérhetünk a *Csepreghy Társaságba* való belépésre és sorakoztathatunk fel iparos tesvéreink tehetségének kiművelésére.

Budapesti táborozásunk ideje:

július 12-15 és augusztus 16-20

ISTEN KEZÉBEN

NEMZETÜNK!

*A fülemben ismét zengének a mészák,
Lelkem mélyében a cigányok húzzák,
Húzzák, húzzák azt az új melódiát,
Amit lelkemnek sugalma itt leád.*

*S míg tőlünk oly messze távol keleten,
Mely irányból fel ragyog a nap kelte,
Ahol őseink bölcsőit ringatták,
Akik nekünk ezt az új hazát adták.
Ott, most vihar dúl, az ágyúk dörögnek.
Izmos férfi kézben kardok csörögnek.
S a magyar kard, mint évszázadokon át,
Most is védi a magyarok szent honát.*

*Ha, bár nemzetünk oly sokat is vérzett,
De él mégis, mert népe együtt érzett.
Fajtája modorát, ősi szellemét,
Mégvéde mindvégig ősi jellegét.
Ha lelkek értelmei szárnyra kelnek,
Szíve húrjai magyar dalt zenélnék.
Magyar dal mellé csak magyar tánc való,
Magyar legényre meg magyar pantalló.*

*Erezzük át, hogy lélekben és testben
Testvérek vagyunk minden tekintetben.
Az örökség, amelyen mi osztozunk:
Az öröm és a bánat az közös sorsunk.
Ez az ősi rög, mely közös birtokunk,
Melyben mint magyarok benne dolgozunk,
S azok, akik nem magyar szívvel dolgoznak,
Azok a fajtánkra csak romlást hoznak.*

*Kik ereikben nem magyar vér pezseg,
Hazánkban ilyen még nagyon sok hemzseg.
Mint a gümőkór, oly lappangva jöttek,
Sötét lepel alatt terveket főztek.
S abban ők örömeiket lelték,
Ha megmételtyezték a magyarok lelkét.
A magyar szívekbe bele ojtották
Sok idegen sláger magvait elszórták.*

*Itélt a jó Isten lesújtó karja,
Hisz oly kedves a keresztény magyarja,
Mert lelke őrzi Széchenyi jellemét,
Vörösmarhi és Petőfi szellemét.
Ime látjuk, itt is győz az igazság,
Napvilágra került már minden gaszág.
Mint a Föld a Naptól el nem szakadhat,
Magyar szívből, csak magyar dal fakadhat!*

Kaposvár.

FORSTER GYULA.

Elnökök, dékánok nem élhetnek „Csillagok” nélkül!

vitéz Pintér József: „Csillagok égboltomon” című könyve

Kedves Testvérek!

Messze távolból: Oroszországból írom Néktek e pár sort, mint testvér a testvérhoz, kinek hiányzik a megszokott családi kör melege. Hiányzik a jókedvetek, a fiatalságtok és erőtől sugárzó arcotok, mert erősek vagytok és vagyunk, mert ezt itt látni és érezni lehet egy akkora nagy és hatalmas, de Istentől kitagadott országban, mint ez az Oroszország. Bizony, Testvérek, szeretném, ha látnátok az élettől megtört beteges és sápadt arcok milliőit, ahogy itt előttünk elvonulnak. Kietlen nyomor és éhség uralkodik itt, ahol megtagadták az Istent, a Hazát, az emberi szeretetet, mert minden ezen alapul. Testvérek, ezt higgyétek el, ezt nem én mondom, hanem száz meg ezer, meg százezer ember, mert aki Istenbe nem hisz, a hazáját nem szereti, abban nincs testvéri szeretet, emberhez méltó élet.

Most pedig kérlek Benneteket, hogy ne haragdjatok, hogy levelem elején mindjárt atyáskodó hangon írok Hozzátok, de az itteni állapotok oly rendkívüliek, hogy ezt az emberből kiváltják.

Kedves Fiúk! Itt is, mint mindenütt, találkozom *öreg legényegyletiekkel*, akik mindjárt szeretetükbe fogadnak és, mint öreg tartalékos fiúk, jó tanácsokkal látnak el. *Huszonnyolc ember közül, — most ennyi a létszámunk — 23 egyletista.* (Itt látni, hogy milyen rösek vagyunk.) Igy aztán kihívtuk az itt állomásozó *német legényegyletistákat* és 2:0 arányban elporoltuk őket, nehéz küzdelem után. Itt még mindig nagy hó esik és azért írok ilyen csúnyán, mert 25 fokos hidegben írom ezt a levelet. Habár fűtünk, de egy ezeröttszáz embert befogadó helységet nem tudunk egy kályhával befűteni. Összebújunk, mint a malacok és melegsünk.

Kérlek Benneteket, tartsatok össze, teremtsétek meg az igazi testvéri szeretetet magatok közt és másokkal is szervezkedjétek, hogy erősek legyetek. Sokat szerepeljétek a nyilvánosság előtt. Kérem a jó Isten áldását minden munkátokra és mindarra, amibe belefogtok. Szeretettel üdvözöllek Benneteket 3500 km. távolságból.

Makádi Károly honvéd

MI KETTEN E G Y Ű T T

„Krisztus és én — mi ketten együtt!“ Ezt a jelmondatot olvashatjuk a Katolikus Legényegylet helyiségének falára kifüggesztett kartonlapon. Ez a jelmondat jutott eszembe akkor, amikor 19 ifjú és 7 leány tett ünnepélyes fogadalmat vasárnap a 9 órai szentmisén a legényegyleti eszme mellett. Megígérték, hogy Krisztus harcosai lesznek, a hazának pedig derék honpolgárai. Elhangzott az eskü: — Isten engem úgy segéljen! Felfigyeltek sokan e kis csapatra. Elvárják tehát tőlük, hogy amit megígértek az oltár előtt, azt kivigyék az életbe, azt ott meg is valósítsák.

Az emberiség keresi a boldogulás útját, szeretet után áhítozik. Hol lehet ezt megtalálni? — Krisztusnál! A világ tehát Krisztust keresi, csak nem találja meg a hozzávezető utat. Boldogulni akarunk? — Igen! De akkor cselekednünk kell! A jövő, az emberiség sorsa a családban dől el. Ez a végső vára mindennek: boldogságnak, békének, vallásnak, államnak, társadalmi életnek. Krisztus legyen a család királya. Ha ő uralkodik ott, akkor a szeretet és megértés, az alázat és engedelmesség szelleme él a szívekben. Kölsönös lesz a szeretet a szülők, a gyermekek, a testvérek között. Eltűnik a hűtlenség, hitelenség, gyűlölet lélekölő férgek. Vissza kell vinni Krisztust a család! Vetkőzze le a család a modernség rossz szellemét, hogy kiáradjon a keresztény levegő, a szereteten nyugvó béke, az örök élet forrásból táplálkozó hűség és erő.

Be kell vinni Krisztust a műhelybe, a munkaterembe, az üzleti áruasztalok mögé. Oda, ahonnét kiszorították a modern élet szörnyszülöttei. A lélek munkálója Krisztus *s minden ember annyit ér, amennyi Istenközösség van benne.* Ha a műhelyben Krisztus a munkafelügyelő, — akárcsak a názáreti műhelyben, — akkor ott könnyebb lesz a munka és megbízhatóbb a portéka; ha Krisztus segít a vevőt kiszolgálni, akkor lesz ott bizalma a vevőnek és értéke az árúnak. Ez az üzleti haszon mindennél többet ér.

Azoktól a fiúktól és leányoktól, akik a munkás Krisztus társaságában s Kolping Adolf szellemében a legényegyleti eszméhez szegődtek, joggal elvárhatjuk, hogy harerakelnek a társadalmat puszító, lélek nélküli, *önző* embertípussal és testet ölt bennük az új iparos, a keresztény kereskedő. Dolgozni akaró, életerős, nagy reményekre jogosító ifjúságnak kell kikerülnie az iparos- és kereskedőtársadalomba, akiknek lelki értéke tud alkotni és jövőt alapozni. Ennek az ifjúságnak Isten felé kell tekintenie, az alkotáson keresztül is azt kell keresnie. Így aztán megszereti munkáját, munkahelyét s becsüli hivatásának fontosságát.

Ezek az ifjak és leányok, mint családapák és családanyák indítsák el az új iparos- és kereskedő-generációt. Ők őrizték a legértékesebb műhelytitkot, a legjobb üzleti fogást: Kolping Adolf szellemét!

•MINDEN EMBER ANNYT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL

EGYESÜLETI ÉLET

A VESZPRÉMI KAT. LEGÉNY-EGYLET 1942. május 25-én tartotta zászlszentelési és a Napsugár Leányklubbal közös tagavatási ünnepségét. A püspöki székesegyházban 10 órai szentmisét dr. Simon György apost. főjegyző, nagyprépost, felsőházi tag mondta. Evangélikumok dr. Beöthy István apátkanonok, h. plébános tartott szentbeszédet. Beszéd után a 47 éves, megújított zászlót dr. Simon György nagyprépost megáldotta. Dr. Tekerés Lajosné zászlóánya szalgját a megáldott zászlóra helyezte. A Leányklub és Legényegylet jelöltjeit dr. Simon György nagyprépost avatta fel. Az új leány és fiútagok szentáldozáshoz járultak. Szentmise alatt Kecskés Lajos karnagy organált, és a leventék énekeltek. Szentmise után zászló alatt a két egyesület az egyesületi otthonba vonult, ahol b. e. Rott Nándor megyéspüspök arképét leplezte le dr. Parthos Pál apátkanonok, egyházmegyei elnök. A kép előtt Blaski József kereskedő, egyesületi tag mondott beszédet. A kép leleplezése után a Leányklub és Legényegylet a kerthelyiségben a felavatottakat vendégül látta. Üdvözlő szavakat László Dezső világi elnök mondotta. A felavatást két új tag köszönte meg. Kiss Károly egyesületi tag szavalt.

A ZALAEGRSZEGI KAT. LEGÉNYEGYLET kebelében működő **NAPSUGÁR** Leányklub évi beszámolója. Egyesületünk 24 tagot számlál. Ezek közül 5 vidéken van. A tagok mindegyike dolgozó iparosleány, akik a heti gyűléseken való megjelenésükkel tanubizonyítást tettek amellett, hogy az egyesület nemcsak szórakozást jelent számukra. Ezen évben 20 előadás hangzott el, népművelési tanfolyam keretében, a következő beosztásban. Hét órán át folytatólagosan az anya- és csecsemővédelemről kapunk oktatást, melynek összefoglalásán, a 8-ik órán vetített képek elő-

adásban volt részünk. Három órán át a vérátömlesztésről hallottunk. Dr. Baján György főorvos úr előadásában. A háztartásról öt órán keresztül tárgyaltunk. Majd a magyar irodalomról, jeles íróinkról és azok műveiről hallottunk. Ezen előadások mellett főtisztelendő Elnök urunk, vallási és erkölcsi oktatást, illetve előadást tartott. Hisz a vallás szorosan hozzátartozik a nőneveléshez, mert csak az igazi vallásos, keresztény nő lélek tud felemelkedni a hétköznapiasság színvonaláról és le tud hajolni szenvedő embertársaihoz. Karácsonyra a Vöröskereszt útján tagjaink szeretetsomagot küldtek a harctéren küzdő honvédeknek. A csomag tartalma 1 pár gyapju érmelegítő 3—3 P-ért, 2 pár fülvédő 1.60—1.60-ért, 6 doboz konzerv 4.80 P-ért, 280 darab cigareta 8.40 P-ért, 1 darab cigarettatárca 2 P-ért, 6 csomag levestészta 1.20 P-ért, 23 darab könyv 3 P-ért, édestészta 3 P-ért, összesen 36.60 P értékben volt. Egy példányban járattuk a missziós lapot és egy példányban az Új Nemességet. A Legényegylet rendezésében közreműködtünk négy színelőadásban. Egy táncestélyt rendeztünk febr. 2-án, amelyen vendégeink és tagjaink egyformán jól érezték magukat. Tagjaink részt vettek minden katolikus megmozduláson. Tagavatáson ma hét új tag tette le a fogadalmat, hogy hűséges tagja lesz egyesületünknek, igazi katolikus nőhöz méltó életével munkás tagja az Egyháznak, mint igaz honleány pedig szolgálja hazáját. Ezt tartásuk mindig szem előtt, Kolping Adolf szelleme életető sugarat ad örök időkre s ez biztosítja számunkra mindenkor fennmaradásunkat.

KAPOSVÁRI JÉZUS SZIVE egyházközségünk Legényegylete május hó 31-én kedves tagavatási ünnepséget rendezett. Az avatást a 8 órai szentmisén ünnepélyes keretek közt 20 régi és 18 új tagú létszámmal rendeztük meg. A szentmisén valamennyien közös szentáldozást végeztünk, és így a jó Istennek, mint kedves, ragyogó tisztalelkű ifjai fogadalmat tettünk azzal az öntudattal, hogy mint a mozgalmunknak hű tagjához méltó, az egyesület érdekeit és céljait még az esetleges felmerülő nehezebb akadályok és körülmények leküzdésével is híven szolgáljuk, mellette kintartunk és szabályához alkalmazkodunk. Az avatást, valamint a szentmisét elnökünk Boldizsár József esperesplébános végezte. Aki ékes lelkesítő szavaival ecsetelte a jelenlévő munkásifjak testvéri összefogását, akik megértették a mai idők hívó szavát. Akiknek a szebb, boldogabb jövőbe vetett hite által, a testvéri szeretet, összefogás zálogaként eszményképe az, hogy az Európát s vele együtt a régi Magyarországot újjávarázsolják. Dehogy lépést tudjunk tartani a XX. század szociális kereszt-mói óriási irányú áradatával, ahhoz művelt, egy társadalmi közösségért dolgozó és egymást megértő, a felebaráti és bajtársi szeretet jegyében élő, hitében erős nemes lelkületű fiúkra van szükség. A mozgalmunk célja tehát az, hogy ezeket a talentumokat azok lelkeiben is megtermeke-nyítsük, akik ebben a nagy építőmunkában dolgozni óhajtanak. Majd az elnök urunk befejező szavaiban a jó Isten áldását kérte a Kalping mozgalom lelkes tagjainak ezen nemes és komoly kintartó munkájára. Este 8 órai kezdettel a cukorgyári szövetkezet nagytermében magyar estet rendeztünk. Az est megrendezésében valamennyi tagtársunk odaadó kintartó

„Örök fény” a legújabb legényegyleti szindarab - Ára 2 pengő

lelkismeretes munkájával élénk tevékenységet fejtett ki. A magyar est összhangjának növelésével célunk volt az idegen népművészettel, slágerokkal befertőzött és megmetyelgett magyar lelkekbe újra lángra lobbanítani, megvilágítani a már hamvadó ősi magyaros jellegek, a dal, a tánc és a népviseletek szépségében rejtett örökbecsű kincseit. A műsor összsorszámunkban magyar táncokat, daloikat és a mesebeli kiskirályfi című irredata operettet művészi alkotással adtuk elő, amely a nagyközönség tetszését megnyerte és óriási sikert aratott. Az előadáson megtisztelt bennünket Tamás Lajos országos népművelési titkár úr, aki a jól megrendezett előadás sikerének elismerésével tüntetett ki és a helyi lapokban is beszámolt az előadásunk szépségének jelentőségéről. Az előadás sikerét lehetővé tette **Török Lajos káplán**, ügyvezető elnök és **Nagy Lajos világi elnök**, akik fáradságot nem kímélve dolgoztak azon, hogy az egyesületünk hírnevével és az egyesületi élet példás működésével magasra szárnyalhasson. Meg kell itt említenünk **Forszter Gyulát**, egyesületünk szárnybontogató költőjét, kinek ifjú lelke a hazája iránt való szeretetéből lángoló tűznek lidércfényében kapott sugalmazást ahhoz, hogy egy nagyon időszerű költeményét mesteri alkotással megírhatta: „Isten kezében nemzetünk” címmel, amelyet magyar estünkön saját maga szavalt el, hogy elplántálja a magyar szívekbe a magyar érzelmeket. Büszkén, harsány hangon zengte bele a májusi est néma csendjébe:

„mint a Föld a Naptól el nem szakadhat,

Magyar szívből csak magyar dal fakadhat.”

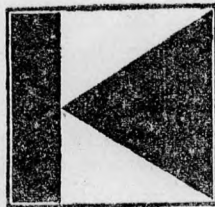
A **SZÁSZVÁRI** Katolikus Legényegylet március 22-én tartotta évi közgyűlését. A közgyűlésen részt vett az összes rendes tag és a pártoló tagok is igen nagy számban. A programm:

Nagy István egyházi elnök megnyitó beszéde, **Merklinger János** dékán, **Gyenes Ferenc** pénztáros és **Reisz Gyula** főrendező beszámolója az elmúlt év munkájáról. Új tagavatás és fogadalomtétel. **Dr. Várszegi Antal** világi elnök záróbeszéde. **Ima**. **Kolping dal**. A közgyűlés az egylet véd-szentje **Szent József** tisztelete jegyében folyt le.

BARCSI KAT. LEGÉNYEGYLET. négy éve alakult meg itt ebben a délsomogyi kisvárosban a **Kath. Legényegylet** közel 80 taggal. Ma 30 taggal működik. A régiek közül sokan elköltöztek, mások családot alapítottak, vagy más egyesületekben próbáltak „tájékozódni”. Nyugodtan merem mégis állítani, hogy az Egyesület a mai kevés taglétszámmal produkálja azt a munkát, mint megindulásakor. Nem szükséges másra hivatkozni, hogy a községben semmiféle megmozdulás nála nélkül nem lehet. Legnagyobb érdeme ez ft. **György Lajos egyh. elnöknek**, aki közel egy éve áll az Egyesület élén. Közvetlen, derűs egyéniségével még másodelnök korában megnyerte a fiúkat, a gyűléseken pedig világnézeti kérdésekről tartott állandó előadásaival öntudatosította a legényegyleti gondolatot. Mult év novemberében az Egyesület meglátogatta **Homokszentgyörgyön** volt egyházi elnökét, ft. **Bauer Ferenc** plébánost és ott táncol egybekötött műsoros estet rendezett. Az eredmény: 120 P, az ottani templom felépítéséhez, s a példán felbuzdulva, hamarosan megalakult ott is a Legényegylet, amely azóta is szép eredménnyel működik. **Katalin-napkor** ugyanazt megrendeztük **Barcson** is 400 P tisz-

ta bevétellel, felerészben a helyi szegények felségítésére. Az Egyesület az év folyamán az Ipartestület, a Tűzoltóegyesület és az Olvasókör műsoros estjein, táncmulatságain több ízben is közreműködött, az A. C. nagybójtai kultúrestjein a kísérő műsort adta, részt vett a „füstelen nap” megrendezésében, a májusi Leventenapon az esti tábortűznél műsort szolgáltatott, hasonlóképpen az Ipartestület jótékony célú kabaré-estjén. Június 9-én **Klára c. énekes-zenés népszínművet** adtuk elő szép erkölcsi és anyagi sikerrel. Az erkölcsi sikert bizonyítja az is, hogy egy hét múlva közkívánatra meg kellett ismételnünk a második előadás közönségének közel fele az első előadás közönségéből került ki. A tiszta bevétel kb. 300 P volt. A szindarobot egy. Elnökünk rendezte. A szereplők kivétel nélkül megállták helyüket, mégis a főszereplők közül néhány nevet külön is megemlítek: **Frazon Bébi**, **Gróf Kató**, **Grman Edit**, **D. L. tagok**, a fiúk közül **Csepregi**, **Radnóti**, **Szikinger**, a két **Tóth**, **Gárdai**. Június 21-én a **homokszentgyörgyi egyesület** meghívására a szindarobot ott is leadtuk. Az egyesület ma **Barcson** az érdeklődés középpontjában áll. Nem néznek bennünket már közömbösen. Szép számmal állnak mögöttünk barátaink, akik lassan mindig többen lesznek s a másik oldalon, akik üldöztek bennünket, mindig fogynak. Legyen ez a beszámolónk életjel az ország többi Legényegyletei felé: itt Délsomogyban is élnek és komolyan dolgoznak ilyen módon legényegyleti tagok a mostanában olyan sokat emlegetett „új európai rendért”. Dolgoznak azért, hogy az számukra keresztény legyen és magyar! **Verkman György II. dékán.**

A PÁPAI KAT. LEGÉNYEGYLET I. dékánja **Maradis Imre** és **Windhoffer Dezső** tagtársunk dicsérettel tették le a Pápán, 1942. június 8-án a mestervizsgát. — Pályafutásukhoz őszinte sok szerencsét kívánunk.

Budapesti táborozásunk ideje: július 12-15 és augusztus 16-20.

Sürgős jelentkezést kérünk.

ISTEN ÁLDJA A TISZTES IPART!

RÁKOSSZENTMIHÁLY. (Váci egyházmegye.) Május 3-án nagy napja volt a legényegyletnek. A környékbeli egyesületek közül hat egylet vett részt a szentmihályi legénynapon, ami nagyon szépen sikerült. Az összejövetelt versenyek tették színessé: intelligencia, fogalmazó, céhelőadók, szónok, előadó, szavaló, biliárd, asztali tenisz és sakkversenyben mérték össze az erejüket a tagok. Mint érdekességet emeljük ki a céhelőadó versenyt, amit minden egylet figyelmébe ajánlunk. Ez abból áll, hogy a fiúk a szakmájukba vágó dolgokról tartanak ismeretterjesztő előadást. Mint legényegyleti különlegességet, ezt különlegesen fel kell karolnunk! A versenyek eredménye: 1. Rákosszentmihály, 2. Központ, 3. Pestszenterzsébet Központ. A versenyek szép műsorral és jutalomosztással értek véget, ami után a vendégek részére családi est volt. Itt is hálával kell megemlékeznünk vitéz Nagy Géza, pápai kamarás, plébános egyházi elnöknek és Sebestyén Sándor másod-elnöknek vendéglátó szeretetéről, valamint Falvi Gyula dékán testvérünk és társainak ügyes rendezéséről és kedves figyelemességéről.

BÉKÉSCSABA. (Nagyvárad egyházmegye.) A békészsabai III. kerületi Katolikus Legényegylet 1942 évi március hó 25-én tartotta rendező közgyűlését. A tagok szép számmal jelentek meg. Az ügyvezető elnök: **Merk József** káplán, bevezető beszédében kifejtette, hogy most körülöttünk nagy világégés van és ebből a nagy kaotikus zűrzavarból csakis akkor tudunk szerencsésen kilábalni, ha félfias, jellemes tekintettel Krisztusra, a mi Mesterünkre tekintünk és kérjük segítségét. — Majd a pénztár

ros számolt be a pénztár állásáról. Ezután a világi elnök: **Harmati Pál** évi beszámolóját hallgattuk meg. Majd beszámolóik következtek a sakk és biliárdéletről. A közgyűlés által megválasztott új tisztikar a következő: **Merk József** ügyvezető elnök, id. **Péli Mihály** világi elnök, **Radnai György** pénztáros, **Tóth János I.** dékán, **Gurzó József II.** dékán, **Labos Mihály** gondnok, **Szederkényi Jenő** könyvtáros, ifj. **Péli Mihály**, **Leszko György**, **Szederkényi Jenő**, **Gurzó István** és **Merza József** választmányi tagok, **Krizsán István** és **Kovács Pál** választmányi póttagok, vitéz **Viczian Mihály**, **Janttyik Pál**, **Árvai Rudolf**, **Gajka Pál** és **Kállay György** számvizsgáló bizottsági tagok, **Ancsin I. Mihály** sakk szakosztályvezető, **Lonovics János** biliárd szakosztályvezető, **Tóth Károly** műkedvelő szakosztályvezető, **Leszko Pál** ping-pong szakosztályvezető. Majd a választás után indítványok között **Harmati Pál** volt világi elnököt gazdag elnöki munkásságáért a legényegylet tiszteletbeli elnökévé választotta a közgyűlés. Itt merült fel a székházunk nagyobbitásáról a vita. A székházépítést egyelőre a közgyűlés tárgysorozatából hamar kikapcsoltuk és több tárgy nem lévén, az ügyvezető elnök a közgyűlést berekesztette. — 1942. április 6-án este 8 órai kezdettel szépen sikerült előadást rendeztünk kicsiny székházunkban. A terem most igazán kicsinek bizonyult és ezért a választmány elhatározta a nagyobbitást, melyet a legényegylet nagy örömmel fogadott. Amennyi pénzünk most van, annival kezdünk valamit. Majd később beszélhetünk csak új székházról. Az előadásunkon megjelent **dr. Domjanek Pál** apátplébános is és sok

számos köztiszteltben álló személy. A terem befogadóképessége most különösen rossz volt, mert sok hallgató nem tudott már a terembe beférni. Előadásunk váltakozott a vicces és komoly dolgokban. Különösen tetszett a hallgatóságnak **Stefanik Irénke** énekszámái: „Kívül a kaszárnán” és „Jóska lellem”. Érdekes számként kell megemlíteni, hogy ezután egy fiú adta elő **Arató György** békéscsabai káplán által szerkesztett válsaszt: „Panni szívem”-et. Majd a jólsikertült tombola után táncra perdült a fiatal-ság és a jókedvnek határa nem volt. A legényegyletünkben az élet mostanában kezd kissé felfrissülni, mert eddig nagyon gyengén ment minden. A terem bővítést most vettük igazán komoly dolognak és ha a jó Isten segít, akkor már június elején beépített színpadon tudjuk szórakoztatni a katolikus közönséget. Gyűléseinken bevezettük, hogy hetenkint mindig valaki összeállítja a híreket és a gyűlésen felolvassa. Nagyon jól bevált. Ezt ajánljuk más egyleteknek is. A gyűlés annál jobb és élvezetesebb, minél változatosabb. Nem lesz a tagoknak unalmas. Sok szavallattal tarkítjuk még a gyűlések műsorát. Felolvasásokat tartunk és vidám jeleneteket is jó bevezetni, mert ezáltal meg tudjuk fogni a fiatalságot és a legényegylet vonzza őket. Ezt is ajánljuk a többi egyleteknek. Minden gyűlésen az ügyvezető elnök jellemképző előadásokat tart, melynek megvalósítása ránk vár. Ezt igekezünk kint a munkahe-lyünkön, otthon a családban, a szóra-kozásban megvalósítani. Küzdünk a káromkodás ellen. Szóval az egyletünkben kezd kialakulni az igazi élet.

Tóth Károly jegyző.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rot-tenbiller-utca 20—22.
Felelős szerkesztő és felelős kiadó:
vitéz PINTÉR JÓZSEF.

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 189—259.